

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्राप्य युद्धमिति शेषः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ आस्य समंततः क्षिप्त्वा ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

एतस्मिन्नंतरे राजन् दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं ॥ आकर्णमुक्तैरिषुभिः कर्णस्य चतुरो हयान् ॥ ८१ ॥ अनयत्येतलोकाय चतुर्भिः श्वेतवाहनः ॥ सारथिचास्य भलेन रथ
नीडादपातयत् ॥ ८२ ॥ छादयामास सशरैस्तव पुत्रस्य पश्यतः ॥ संछाद्यमानः समरे हताश्वो हतसारथिः ॥ ८३ ॥ मोहितः शरजालेन कर्तव्यं नाभ्यपद्यत ॥ तंत
था विरथं दृष्ट्वा रथमारोप्य तंतदा ॥ ८४ ॥ अश्वत्थामा महाराज भूयोर्युनमयो धयत् ॥ मद्राजश्च कौंतेय मविध्य त्रिंशता शरैः ॥ ८५ ॥ शारद्वतस्तु विंशत्या वासु
देवं समर्पयत् ॥ धनंजयं द्वादशभिराजघान शिलीमुखैः ॥ ८६ ॥ चतुर्भिः सिंधुराजश्च वृषसेनश्च सप्तभिः ॥ पृथक् पृथक् महाराज विव्यधुः कृष्णपांडवौ ॥ ८७ ॥
तथैव तान् प्रत्यविध्यत् कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ द्रोणपुत्रं चतुःषष्ट्या मद्राजं शतेन च ॥ ८८ ॥ सैंधवं दशभिर्बाणैर्वृषसेनं त्रिभिः शरैः ॥ शारद्वतं च विंशत्या विध्वापार्थो
ननादह ॥ ८९ ॥ ते प्रतिज्ञाप्रतीघातमिच्छंतः सव्यसाचिनः ॥ सहितास्तावकास्तूर्णमभिपेतुर्धनंजयं ॥ ९० ॥ अथार्जुनः सर्वतो वारुणास्त्रं प्रादुश्व क्रेत्रासय
न्धार्तराष्ट्रान् ॥ तं प्रत्युदीयुः कुरुवः पांडुपुत्रं रथैर्महार्हैः शरवर्षाण्यवर्षन् ॥ ९१ ॥ ततस्तु तस्मिंस्तुमुले समुत्थिते सुदारुणे भारतमोहनीये ॥ नो मुत्थत प्राप्य सरा
जपुत्रः किरीटमाली व्यसृजच्छरौघान् ॥ ९२ ॥ राज्यप्रेप्सुः सव्यसाची कुरूणां स्मरन् क्लेशान् द्वादशवर्षवृत्तान् ॥ गांडीवमुक्तैरिषुभिर्महात्मा सर्वादिशो व्यावृणो
द प्रमेयः ॥ ९३ ॥ प्रदीप्तोल्कमभवच्चान्तरिक्षं मृतेषु देहेष्वपतन्वयांसि ॥ यत्पिंगलज्येन किरीटमाली क्रुद्धोरिपूना जगवे न हंति ॥ ९४ ॥ ततः किरीटी महता महाय
शाः शरासनेनास्य शराननीकजित् ॥ हयप्रवेकोत्तमना गधूर्णिताङ्कुरुप्रवीरानिषुभिव्यपातयत् ॥ ९५ ॥ गदाश्च गुर्वीः परिधानयस्मयानसींश्च शक्तीश्चरणेन
राधिपाः ॥ महान्तिशस्त्राणि च भीमदर्शनाः प्रगृह्य पार्थं सहसाभिदुद्भुवुः ॥ ९६ ॥ ततो युगांताभ्रसमस्वनं महन्महेंद्रचापप्रतिमं च गांडिवं ॥ चकर्षदोभ्यां विहस
न्भृशं ययौ दहंस्त्वदीयान्यमराष्ट्रवर्धनः ॥ ९७ ॥ सतानुदीर्णान्सरथान्सवारणान्यदातिसंघांश्च महाधनुर्धरः ॥ विपन्नसर्वायुधजीवितान् रणे च कारवीरो यमरा
ष्ट्रवर्धनान् ॥ ९८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संकुलयुद्धे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥
संजय उवाच श्रुत्वानिनादं धनुषश्च तस्य विस्पष्टमुक्त्वा मिवांतकस्य ॥ शक्राशनिस्फोटसमं सुघोरं विरूप्यमाणस्य धनंजयेन ॥ १ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥

॥ ९९ ॥

॥ १०० ॥

श्रुत्वेति ॥ १ ॥